

De opbouwende zorg

De opbouwende zorg wordt in ziekenhuizen en als nazorg in verpleeghuizen gegeven. Patiënten worden voorbereid op de terugkeer in hun gezin, werk, de maatschappij. Er is vreugde die het leven waardevol maakt. Soms kan een patiënt gedeprimeerd zijn, omdat herstel lang duurt of het resultaat van de operatie tegenvalt. Dan helpt een positieve instelling van de verzorgende. Het geeft dokters en verplegend personeel voldoening als een patiënt hersteld het ziekenhuis verlaat.

De afbouwende zorg

De afbouwende zorg begint vaak thuis. Niet meer kunnen fietsen met een beetje tegenwind, dus geen boodschappen meer kunnen doen. Autorijden kan niet meer, geen goed gevoel meer in de voeten voor de pedalen. Dit zijn al heel wat stappen terug in het leven. Het is natuurlijk geweldig als iemand die gepensioneerd is de dagelijkse zorg op zich kan nemen. Die persoon moet dan wel van alle markten thuis zijn, koken, wassen, strijken, alle boodschappen doen. Niet te vergeten de persoonlijke verzorging, douchen, aankleden, wondverzorging. Bij een dunne huid ontstaan er snel wonden. Goed verbinden is dan belangrijk, dit leert iemand van de thuiszorg. Voor huishoudelijk werk komt de thuishulp. Hulp van kinderen en burens is door omstandigheden of door werk niet in beeld. Contact met ouderen vraagt van de verzorgende een speciale opstelling. Soms zijn ouderen mensen met een rijk en gelukkig leven. Ze hebben mogelijk ook veel zorg en verdriet gekend en een huwelijk van 40 of 60 jaar. Nu moeten ze alleen het leven verder leven. Dan komen alle herinneringen uit het verleden op hen af. Er zijn weinig mensen meer met wie ze hierover kunnen praten, vooral in dezelfde leeftijd zijn er niet veel meer. Jongeren kunnen zich soms slecht inleven in wat de oudere doormaakt. Hun leven is heden en toekomst. Leven doe je met alle goede herinneringen. Leven met teleurstellingen moet je leren. Het is een zware opgave voor verzorgenden om positief met de zorgbehoevende om te gaan. Ze onder alle omstandigheden met respect te behandelen en te laten merken dat je er voor hen bent en zorg voor hen hebt. Zeker als ouderen niet meer verder willen leven. Zich een blok aan ieders been voelen of wanneer de dementie een rol gaat spelen. Vooral de familie kan hier soms slecht mee omgaan. Verzorgende zijn is een heel intensieve taak. Leer met deze roeping om te gaan, want dat is het. Maar leer ook relativiseren, anders gaat het op den duur niet goed. Het is goed mogelijk dat de ene persoon meer indruk op je maakt dan de andere. Maar kom er wel los van.